

اصفهان

بواسطهٔ محفل روحانی و جناب آقا سید هادی از اهل چادگان فریدون

فریدون

جناب صدر جناب میرزا حسن جناب لهراسب خان جناب میرزا مصطفی جناب میرزا ابوالفتح جناب محمد ابراهیم جناب میرزا شریف خان جناب حاجی اسمعیل جناب عبدالهادی جناب غلامرضا حضرت میرزا محمد علی منشی حضرت آجودان جناب غلامحسین جناب سید محمد علیهم بهاء الله الأبھی

ای یاران الهی این بندهٔ فانی را آرزوی باطنی این است که بهر یک از آن نفوس مبارکه کتابی مبین بنگارد ولی الحمد لله یاران از خاور تا باختر موج میزنند با وجود این بهر یک از اجلهٔ آنان نامهٔ مخصوص نگاشتن مستحیل و ممتنع است لهذا مجبوراً مجتمعاً تحریر میگردد تا بدانند که این مشتاق همواره بیاد یاران نیز آفاق است هر یک را فیض اشراق خواهد و علم میثاق خواند چون یادشان بدل و جان خطور نماید چنان بهیجان آید که از امواج دریا بیفزاید باری هرچند بظاهر دور و مهجوریم و از آتش هجران در سوز و گداز ولی چون از یک باده مخموریم و از الطاف رب غفور مشعوف و مسرور غریق یک دریائیم و سرگشتهٔ یک صحرا مرغان یک گلشنیم و ماهیان یک دریا لهذا همدمیم و همراز و هم‌نفسیم و هم‌آواز قوهٔ ملکوت ابھی ارتباط داده شرق دست در آغوش غرب نموده اقالیم بعیده قریب گردیده روی زمین حکم یک انجمن یافته لهذا فرقتی در میان نه و هجرانی متصور نیست و حرمانی در کار نه چه آهنگ خوشی بسمع این مشتاقان از جمیع جهان میرسد که تسبیح و تقدیس رب غفور است و نغمه و بشارت یوم ظهور ترانهٔ یابهاءالله الأبھی است و غزلخوانی یا علیّ الاعلی گلبانگ توحید است و شهنواز بلبلان تجرید شکر و ثنا رب مجید را باد که چنین انجمنی ترتیب داده که ساز و آوازش آهنگ ملأ اعلی و سراج وهاجش نور هدایت کبری و شاهد انجمن حضرت بهاءالله و صهبای جان‌پرورش عشق و محبت دلبر یکتا و طعام لذیذش مائدهٔ سماء و علیکم البهاء الأبھی